

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Antonio Facchinelli

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „ANTONIO BACIONE“ pro výrobky tříd 3, 14, 18 a 25 — přihláška ochranné známky Společenství č. 9 056 037

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „erreà“ a obrazová ochranná známka obsahující dva protínající se kosočtverce pro výrobky tříd 3, 9, 14, 16, 18, 25, 28, 35 a 41

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námítky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody:

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

— Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 28. ledna 2013 — 1. garantovaná v. Komise

(Věc T-42/13)

(2013/C 79/51)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: 1. garantovaná a.s. (Bratislava, Slovensko) (zástupci: M. Powell, Solicitor, G. Forwood, Barrister, jakož i M. Staroň a P. Hodál, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil dopis Komise ze dne 21. prosince 2012 ve věci COMP/39.396 — Karbid vápničku v rozsahu, v němž

— je použita úroková sazba 4,5 % na období, během nichž Tribunál odložil i) provádění článku 2 rozhodnutí Komise C(2009) 5791 final ze dne 22. července 2009

ve věci COMP/39.396 — Činidla na bázi karbidu vápničku a hořčíku pro ocelářský a plynárenský průmysl, pokud jde o žalobkyni a ii) povinnost žalobkyně zřídit bankovní záruku za účelem zamezení okamžitého výběru pokuty, která jí byla uložena na základě článku 2 napadeného rozhodnutí;

— byl stanoven zbývající zůstatek ve výši 20 293 586,60 eur ke dni 25. lednu 2013, který zahrnuje pokutu a úroky z prodlení;

— bylo formálně oznámeno, že žalobkyně má nejpozději ke dni 25. lednu 2013 zaplatit předběžně částku 20 293 586,60 eur nebo zřídit přijatelnou finanční záruku zahrnující tuto částku.

— uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z chybějícího právního základu pro uložení úroků, co se týče období, které je zahrnuto usnesením o předběžném opatření, jelikož usnesením o předběžném opatření ze dne 20. října 2009 byl odloženo provádění článku 2 rozhodnutí C(2009) 5791 v rozsahu, v němž se týká žalobkyně. Pokuta tedy není jako taková „splatná“ ve smyslu čl. 79 písm. c) prováděcího nařízení (!); na základě zásady, podle které příslušenství sleduje věc hlavní, by mohly úroky týkající se pokuty začít běžet teprve od okamžiku její splatnosti.

2) Druhý žalobní důvod: S ohledem na období, které je zahrnuto v usnesení o předběžném opatření, porušuje použití sazby úroků z prodlení ve výši 4,5 % oprávněná očekávání žalobkyně, jelikož usnesení o předběžném opatření ze dne 2. března 2011 odložilo povinnost žalobkyně zřídit bankovní záruku, za účelem zamezení okamžitého výběru pokuty, která jí byla uložena na základě článku 2 rozhodnutí C(2009) 5791. Toto staví žalobkyni do téže situace, v níž by se nacházela, pokud by zřídila bankovní záruku. Mohla se tedy na odvolat na oprávněné očekávání odůvodněné dopisem Komise ze dne 24. července 2009, kterým bylo oznámeno rozhodnutí C(2009) 5791, že úroky z této částky pokuty by byly splatné na základě sazby stanovené v čl. 86 odst. 5 prováděcího nařízení.

3) Třetí žalobní důvod: Použití sazby úroků z prodlení ve výši 4,5 % na období, která jsou zahrnuta v usneseních o předběžném opatření, zbavuje tato usnesení užitečného účinku, jelikož účelem těchto obou sazeb úroků stanovených v čl. 86 odst. 2 písm. b) a čl. 85 odst. 5 prováděcího nařízení je podnítit podniky, aby zřídily bankovní záruky a naopak potrestat ty, které odmítnou zaplatit pokutu, když se stane splatnou nebo poskytnout příslušnou bankovní záruku. Žalobkyně nemůže být na základě uložení sazby úroků potrestána za to, že nezřídila bankovní záruku, pokud i) Tribunál odložil provádění pokuty a ii) konstatoval, že žalobkyně nemohla z objektivního hlediska zřídit bankovní záruku.

- 4) Čtvrtý žalobní důvod: Použití sazby úroků z prodlení ve výši 4,5 % na období, která jsou zahrnuta v usneseních o předběžném opatření, porušuje zásadu proporcionality. Bylo by nepřiměřené, kdyby byla žalobkyně potrestána na základě použití úroků na základě sazby stanovené v čl. 86 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení, když i) není pokuta splatná a ii) unijní soud konstatoval, že nemá zaplatit pokutu nebo zřídit bankovní záruku.

(¹) Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 357, s. 1) v pozměněném znění.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2013 — Donnici v. Parlament

(Věc T-43/13)

(2013/C 79/52)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Beniamino Donnici (Castrolibero, Itálie) (zástupci: V. Vallefucio a J. Van Gyseghem, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že se Evropský parlament dopustil hrubé nedbalosti tím, že vydal rozhodnutí dne 24. května 2007, které nepříznivě zasahuje do právního postavení žalobce a které bylo poté zrušeno rozsudkem ze dne 30. dubna 2009 vydaným Soudním dvorem, a v důsledku toho uložil Evropskému parlamentu povinnost nahradit majetkovou a morální škodu, kterou utrpěl v důsledku výše uvedeného protiprávního opatření, i v zájmu spravedlnosti, ve výši 1 720 470 eur, nebo nižší částku, kterou soud stanoví.

- uložil žalovanému náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce se v této věci, stejně jako ve věcech T-215/07 a C-9/08, Donnici v. Parlament, dovolává náhrady škody, kterou utrpěl v důsledku odmítnutí žalovaného uznat platnost jeho mandátu poslance Evropského parlamentu, které bylo později zrušeno Soudním dvorem Evropské unie.

Na podporu své žaloby žalobce uvádí, že jsou v této věci splněny všechny podmínky vyžadované judikaturou pro založení mimosmluvní odpovědnosti unijních orgánů, a zejména:

— protiprávnost vytýkaného jednání;

— skutečná existence škody;

— příčinná souvislost, jakož i

— vina Unie, čili míra závažnosti porušení, kterého se Unie dopustila. V této souvislosti se uvádí, že rozhodnutím, které vedlo k této věci, žalovaný dostatečně závažným a zjevným způsobem porušil právní pravidlo, jehož účelem je přiznat práva jednotlivcům.

Žaloba podaná dne 29. ledna 2013 — AbbVie v. EMA

(Věc T-44/13)

(2013/C 79/53)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: AbbVie, Inc. (Wilmington, Spojené státy); a AbbVie Ltd (Maidenhead, Spojené království) (zástupci: P. Bogaert, G. Berrisch, advokáti, a B. Kelly, solicitor)

Žalovaná: Evropská agentura pro léčivé přípravky

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské agentury pro léčivé přípravky EMA/748792/2012 ze dne 14. ledna 2013 o zpřístupnění dokumentů v registrační dokumentaci léčivého přípravku;
- uložil Evropské agentuře pro léčivé přípravky náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí porušuje čl. 4 odst. 2 nařízení o transparentnosti (¹) a základní práva žalobkyň na ochranu důvěrných obchodních informací.
- 2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že rozhodnutí porušuje čl. 4 odst. 4 nařízení o transparentnosti a zásadu řádné správy.